

Charleys
tante

I EIN HAGE...

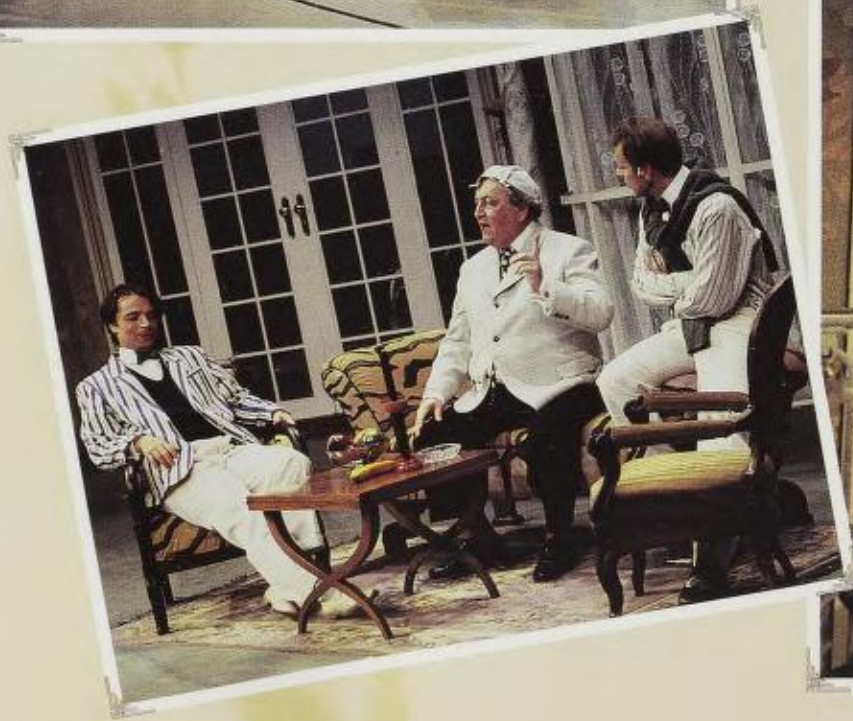
*Eg har alltid drøymt eg skulle få
leve i ein hage - stor og grøn,
sore i ei seng av blom og strå,
skulle vere ven med alm og løn
eg slapp ingen framand inn,
hagen min var berre min,
og der fann eg alt eg ville ha...*

*I ein hage under tre...
mystisk stad der alt kan skje...
varm og grønkledd sommarkveld
kjølig haust når blada fell.
I ein hage - fylt av fred
kan du drøyme, kan du be,
og kvar løyndom du fortel
blir din likevel.*

*Eg var ung og det var ingen draum,
hagen min var den vi står i no.
Drukna nesten i ein kjærleiksflaum,
i ein hage såg eg guten stå,
og han slapp ein framand inn,
hagen hans blei hagen min,
trudde eg for evig skulle bli...*

*I ein hage under tre...
mystisk stad der alt kan skje...
varm og grønkledd sommarkveld
kjølig haust når blada fell.
I ein hage - fylt av fred
kan du drøyme, kan du be,
og kvar løyndom du fortel
blir din likevel.*

DIALOG UTAN MANUS

Wesensteen er eit omgrep for alle nordmenn som har opplevd og overlevd fjernsynsmonopolet. To reptil i norsk humor, skapte og utvikla den gongen da alle i den fargelause Riksringkastinga gjekk med slips og emissarbriller, og huggen låg flatt, glatt og horisontalt langs hårfestet. Dei var eit lystig lyspunkt i ei uniformert svart-kvitt, verd. For 23 år sidan skilde dei lag. No står dei igjen på same scene. Framleis er dei til å le av.

(Teippe opp)

Eit drygt kvarter for seint glir glassdørene opp på Bristol, og inn veltar Harald Heide-Steen jr. og Rolv Wesenlund i ei sky av sigarettøyk. Førstnemnde fniser og sistnemnde snøvlar mens dei lirer av seg halvhjarta unnskyldningar og forklaringar.

Wesenlund: (Snøvlar) Vi blei haldne att av insjtruktøren.

Heide-Steen jr.: (Fniser) I testiklane.

Wesenlund: (Skjer grimasar) Det var forferdeleg vondt.

Heide-Steen jr.: (Stammar og blir ståande.) Fofo-forferdeleg vondt.

Brått blir han merksam på kollega Wesenlund som alt har vaggga seg halvvegs over teppet mot nærmaste ledige bord. Raskt stabbar Heide-Steen jr. etter, rundar Wesenlund på høgresida og sklir på plass i den brune skinnsofaen.

Heide-Steen jr.: Ein gong var eg tjukkare enn Rolv..

Han søkk langsamt ned i den djupe sofaen.

Heide-Steen jr.: Eg var 109.2 kilo...

Lufta vislar ut av putene og Rica Oslo Fjord-

reklamen på pondusen blir borte bak bordkanten.

Heide-Steen jr.:...skikkeleg feit!

Det glitrande gullskjegget går ned bak bordet.

Heide-Steen jr.: Rolv var 108..

Bukkeskjegget forsvinn. Deretter den snøkvite manken.

Heide-Steen jr.: Men det var før.

Berre to brune hender synest i det dei famlar søkjande over bordplata etter Rema-lighteren, og blå sigarettøyk stig opp.

Wesenlund: Ja, det var før det.

Mannen som før vog berre 108 kilo vel seg ein hardstoppa stol og ber om eit "rekeschmorbrød".

Hadde ikkje gjestene i Bibliotekbaren vist betre, ville dei trudd at dei to tilårskomne og mosjonskledd herrane var to forfylla turistar som hadde brukt føremiddagen og ei flaske vodka på Bogstad Camping. Men alle som har betalt lisensavgift ein gong veit sjølvsgatt betre. Og for å avsanne eventuelle rykte: Dei er klin edru! det er berre slik dei er av og til, seier ein som kjenner dei.

Snøvlete og fnisete. Føremiddagen har dei brukt saman på scenen på andre sida av Kristian IV's gate.

Det var i si tid personalpolitikken i NRK som førde dei saman. Wesenlund var forfattar og Heide-Steen jr. var produsent. Dei hamna framfor kamera begge to, vart kjendisar, ville bli endå meir kjende og turnerte heile kongeriket med sine sketsjar.

I 1971 skilde duoen Wesensteen lag...

Heide-Steen jr.: ...og det var ikkje fordi eg blei

sjuk, men fordi vi hadde bestemt det lang tid i førvegen..

..og med jamne mellomrom har rykta om nye parløp svirra over kongeriket. Ikkje aktuelt, har dei gjentatt i tallause avisintervju. Kjemien er feil.

Wesenlund: Vi har jobba så lenge som soloartistar at det ikkje ville fungert.

Heide-Steen jr.: Det er jo forferdeleg lenge sidan vi jobba saman.

Og det har han rett i. Den vidgjetne tannlegesketsjen frå den gong Wesensteen vog 217,2 kg, er eit kvart hundreår gammal.

Heide-Steen jr.: Den sketsjen handlar jo egentleg om maktmisbruk, og den er jo veldig aktuell. Eigentleg så er det ein slags eech...

Wesenlund: ...torturscene!

Heide-Steen jr.: Ja, ja, det er jo det den er.

Wesenlund: Vi visste jo ikkje da at den ville bli så populær.

Rolv Wesenlund byrjar brått å disse av latter.

Wesenlund: Hugsar du...

Harald Heide-Steen jr. hugsar tydelegvis og kneggar i sofaen.

Wesenlund:..da vi laga supperådet? Det er jo eit anna døme på kor lite oversikt ein kan ha. Vi skulle lage ein heil serie om ulike råd og produserte ti variantar fordi vi ikkje rekna med at den skulle gå inn med ein gong.

Heide-Steen jr.: Og så sende vi først ein som vi syntes låg slik midt på treet. Langt ifrå den beste...

Wesenlund:.. men så slo den så jævla godt at vi berre kunne kaste dei andre. Rotfruktrådet og

....

Heide-Steen jr.:...og egentleg skulle vi ikkje gjere dei greiene der. Vi sat berre inne på eit kontor og koddå og så fekk vi kamera til å gå.

Wesenlund: Mykje av det vi gjorde, blei tatt på sparket. Vi trong jo ikkje å skrive manus, for når vi begynte å spele, så visste vi gangen i det. Heide-Steen jr.: Akkurat som jazz.

Wesenlund: Nettopp. Held du grunnkonseptet i orden, kan du gå rundt og rundt, men du må aldri gløyme melodien og rytmikken i det. No skal dei altså prøve å finne melodien og rytmikken igjen, noko som i følge herrane berre er eit resultat av tilfeldigheter.

Wesenlund: Casting heiter det vel på nynorsk. Rolletildeling. (Rollebesetning) Det var vel nokon som tenkte at det kunne vere ein rolle til kvar av oss i denne farsen.

Og at tida no var inne.

Heide-Steen jr.: Og da var den vel det..

Wesenlund: ..men vi har jo berre ein scene saman..

Heide-Steen jr.: ...men for ein scene!

Wesenlund: Når folk les dette, er vi i full gang, men i dag, to veker før premieren, så ser det ut til...

Heide-Steen jr.: ... at det går rett til helvete!

Wesenlund: Akkurat no går det i alle retningar. Opp og ned.

Heide-Steen jr.: Vi kjem alltid til ein fase der vi går leie.

Wesenlund: Men så kjem vi til fasen der replikkane sit og vi kan begynne å improvisere..

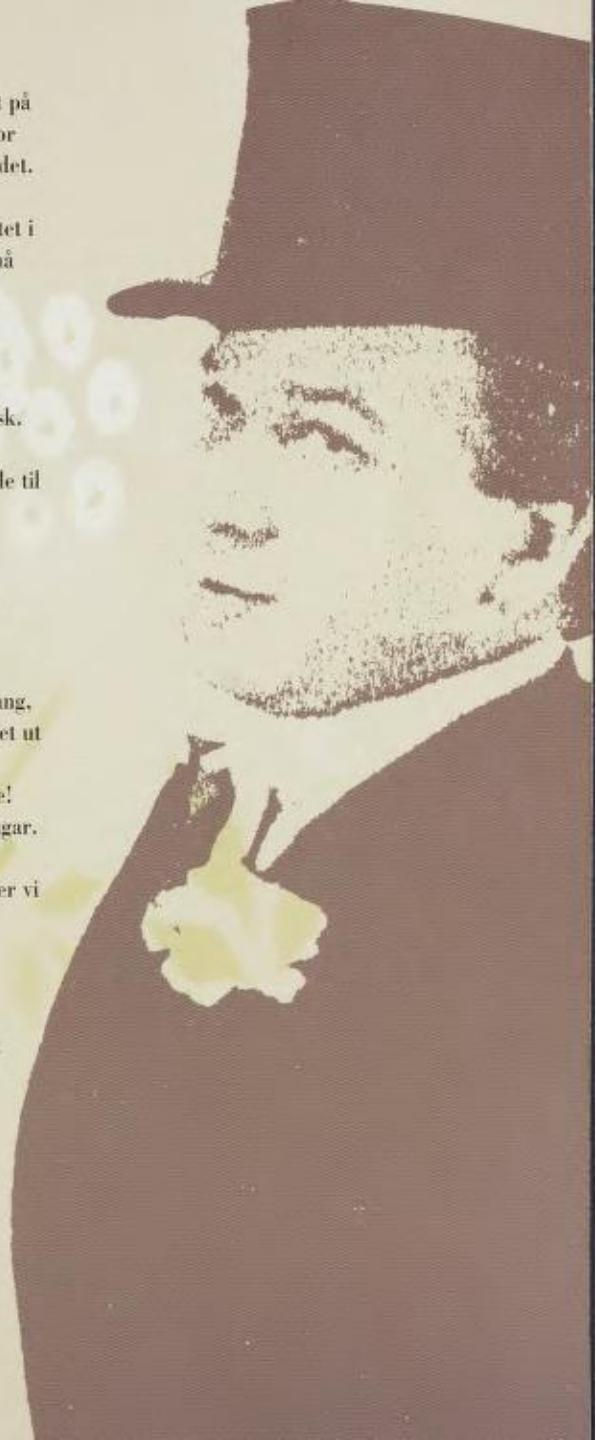
Heide-Steen jr.:...men på nynorsk så er det eit ...

Wesensteen:...problem!

Rolv Wesenlund blir djup og teatralisk i stemma og fortel kor vanskeleg det er å spela lette salongkomediar på nynorsk...

Wesenlund:...viss du ikkje er oppvaksen med nynorsk.

Det er egentleg feil å seia det, men

replikkane mister noko når vi by-austlendingar spelar på normalisert nynorsk. Jon Eikemo får derimot til dei der små vriane og detaljane. Harald Heide-Steen jr. fortel om da han spelte Falstaff på Riksteateret med så dårleg nynorsk omsetjing at "ingen, ikkje eg sjølv eingong, skjona kva eg sa" og Wesenlund legg ut om da han var Jeppe på Det Norske..

Wesenlund...og spelte mot Solvi Wang. Da skulle eg sei følgjande: "Ja, men Nille, eg har vore i paradiset, og eg såg..." Og der skulle ho egentleg slå, men i staden sa ho ein kveld: "Ja, kva såg du?" Da måtte eg kaste meg ut på ein runde med skildring av paradiset. Eg trur eg heldt på i tre minuttar.

Han dissar av latter til han brått blir djupt alvorleg, stumpar røyken og blir blodrand i andletet. Han hiv etter pusten, bøyer seg over bordet og begynner å ruske opp i andedrettssystemet.

Harald Heide-Steen jr. held uforstyrtra fram og fortel at han nesten er nynorskmann. "Fatter'n" spelte på Det Norske Teatret, og sjølv har eg lenge vore knytt til det same teatret på "EØS-kontrakt". Trass i dette har han ved fleire høve gjort seg morosam om nynorsken gjennom alter ego Sylfest Strutle. Men at det er eit dilemma for ein skodespelar som hevar lønn på nynorsk-teatret, er han ikkje med på.

Harald Heide Steen jr.: Nei, nei, der misforstår folk. Strutle skapte eg i kjærleik til språket. Han seier jo ikkje eit korrekt nynorskord. Strutle er ein svært spesiell fyr og altfor outrert til å vere fiendtleg. Eg har aldri fått kritikk frå verken vestlendingar eller nordlendingar. Wesenlund: Og så er ikkje Strutle ein person folk identifiserer seg med. Han er for karikert.

Role og Harald som "Inge & Sten" tidlig på sytti-talet.

Foto: NRK

Wesenlund er tilbake med ruskfritt stemmeband og nytennt sigarett.

Heide-Steen jr.: Ja, nettopp. Det er ingen person.

Ein småfull og selskapssjuk vestlending som har sveia altfor lenge i baren, tar mot til seg, subbar over golvet og spør "blir det noko fart i kveld?"

Det seier Wesenlund at han tviar på. For første gong blir det stille rundt bordet til nykommaren tar hintet og subbar tilbake. Heide-Steen jr. stel seg til å sjå på armbandsuret.

Wesenlund: Det er mange sånne der "limarar", men stort sett er det hyggeleg å møte dei. Folk vil deg jo aldri noko vondt.

Heide-Steen jr.: Jo, viss dei er drittings.

Wesenlund: Joda, men du møter mange hyggelege menneske også. Det er dei som ventar at vi skal vere morosame, som er slitsame, men ein får jo rutine i å avvise dei på ein høfleg måte. Mange ber meg om å ta den og den, men eg hugsar naturleg nok ikkje alle replikkane eg har hatt. Det kan vere noko som tok meg ein dag å lage og som ligg tjue år tilbake i tid.

Heide-Steen jr.: Eller du blir bedd om å framføre noko som var ein dialog. Som for eksempel "Ubåtkapteinen".

Wesenlund: Derfor går vi aldri på byen. Og eg går aldri i selskapslivet.

Heide-Steen jr.: Aldri! Det blir for slitsamt. Vi omgast stort sett kvarandre. Og så har vi ein del felles venner.

Wesenlund: Men viss vi absolutt vil vere åleine, er ikkje det noko problem. Harald har sine bivuak-turar på Finnmarksvidda...

Heide-Steen jr.:...og så går eg til Nordpolen av og til...

Wesenlund:..mens eg ligg i Syd-Frankrike med mustasje.

Harald Heide-Steen jr. kikar igjen på armbandsuret, og krabbar opp av sofaen. Han skal snart på scenen, men vil først heim til kone og barn. Wesenlund begynner å prate om teaterkritikarane, og Heide-Steen jr. søkk attende i sofaen.

Heide-Steen jr.: Eg har slutta å bry meg om kritikkarar. Ein trear på terningen betyr ingenting. Terningkast er elles noko dritt. Ein vanvittig ting.

Wesenlund: Eg les aldri kritikkar.

Heide-Steen jr.: Eg må innrømme at eg les kritikkar, men tar dei ikkje så veldig alvorleg lenger. Det er litt feil det der at framsyningane blir vurderte ut frå premièren. Det er jo alltid den dårlegaste framsyninga.

Wesenlund: Eg ventar alltid nokre framsyningar før eg tar med familien. Det er ikkje noko moro å spele premièrar. Alltid eit publikum bortanfor det naturlege.

Heide-Steen jr.: Det er greitt at det sit eit par meldarar der, men så er det alle dei andre forståsegpåarane. Eit forferdeleg publikum. Grusomt! Noko ornleg bæs! Som eg sa ein gong: Ein premièr er som ein røyrliggjar som skal reparere ein dass framfor 600 kollegaer.. Wesenlund:...og ikkje er sikker på om..

Wesensteen: ...han kan den dassen ein gong.

Heide-Steen jr.: Eg likar ikkje premièrefestar heller.

Wesenlund: Alle er så strålende, gratulerer og greier og stemninga er på topp. Og så kjem den første avisa og alt dett saman.

Wesensteen snakkar om dårlege premièrar og ein god premièr, dei snakkar om dårleg og godt publikum og til slutt om blide og sure kollegaer før Wesenlund konkluderer med at det beste er å gå på teater i London.

Wesenlund: Der kan du gå i pausen viss det er

kjedeleg. Du slepp å ta omsyn til sure kollegaer. Harald Heide-Steen jr. krabbar opp av sofaen. Heide-Steen jr.: Eg må gå, eg. Eg har ein del rutinar eg må gjennom før eg går på scenen. Må sove halvannen time i garderoben, og pisse til faste klokkeslett. Men det har ingenting med overtru å gjere.

Wesenlund: Harald er heilt ekstrem når det gjeld dei tinga der.

Heide-Steen jr.: Men det er ikkje overtru altså. Det er berre det at sist gong eg gjorde det så funka det. Eg tar ingen sjansar.

Harald Heide-Steen jr. stabbar bortover teppet med ein sukkerfri Cola i venstre handa og forsvinn i ei sky av sigarettøyk, mens Wesenlund snakkar om Gimle Rotary der han er medlem og kan treffe folk utafor teatermiljøet, og om skilnaden mellom urban ordflaum og rural teiing før han nok ein gong blir stille og blodrand i andletet, og vi seier varsamt at han kanskje burde slutte å røykje.

Wesenlund: Slutte...

Han pressar luft gjennom stemmebanda som vibrerer svakt og stakkato.

-Eg ...song...i heile dag. Det...gjekk heilt fint, det...Eigentleg.

(Teppe)

Halgeir Opedal

Mimmi Spettevik
HILDE OLAUSSON

Nandor Spettevik
SIGVE BØE

Charley Winther
SVERRE SOLBERG

Cha ta

av **BRANDON THOM**
musikk: **EG**

Ella Dahl
MARIT KOLBRÆK

Donna Lucia D'Alvadorez
KARI RASMUSSEN

Onkel Bjarne (Babben)
ROLV WESENLUND

I orkestret:

ROLF MALM (treblås) orkesterleiar, **PETTER BRAMBANI** (treblås), **PETTER KATERAAS** (trompet), **HELGE SUNDE** (trombone), **SVEIN JOHANN OSE** (gitar), **PER LØBERG** (bass), **SVENN ERIK KRISTOFFERSEN** (tangentinstrument), **GUNNAR AAS** (slagverk)

regi: **RUNAR BØRGE**, scenografi: **SVEIN LUN**

leys nte

musikalsk farce

beidd av RUNAR BORGE

N-IVERSEN

Preben Due jr.
JON EIVIND GULLORD

Kitty Verle
GURI SCHANKE

Didrik Due
HARALD HEIDE STEEN JR.

AND kostyme: WILLIAM/RUTH W ERDAHL

Teknisk produsent	ODDGEIR KUMMEN
Inspisient	LEIV NYBØ
Musikalsk innstudering	KARI STOKKE
Musikalsk leiing	ROLF MALM
Maske og parykk	BARBRO H. HAUGEN
Lys	ESPEN GRAVKLEV
Lyd	ERIK LISLEBØ
Rekvisitor	HELGE FYKSE
Sufflor	TORILL STEINLEIN
Scenekoordinator	ERLEND STAMNES/ TOM LARSEN

Ein pause

Première på Hovudscenen 22. april 1994

NOKRE AV CHARLEYS MANGE TANTER

Tante for hundre år sidan - med forfattere
Brandon Thomas sjølv i rolla som tante i 1895

Tanta på Riksteatret i
1979 var Gustav Adolf
Hegh

Tanta på
Edderkoppen i
1952 heitte Lars
Nordrum

Farsen har tidlegare vore gjort som
musikkspel under tittelen "Where's Charley".
Her frå Broadway på femtitalet.

WALTER BRANDON

THOMAS (1856 -1914)

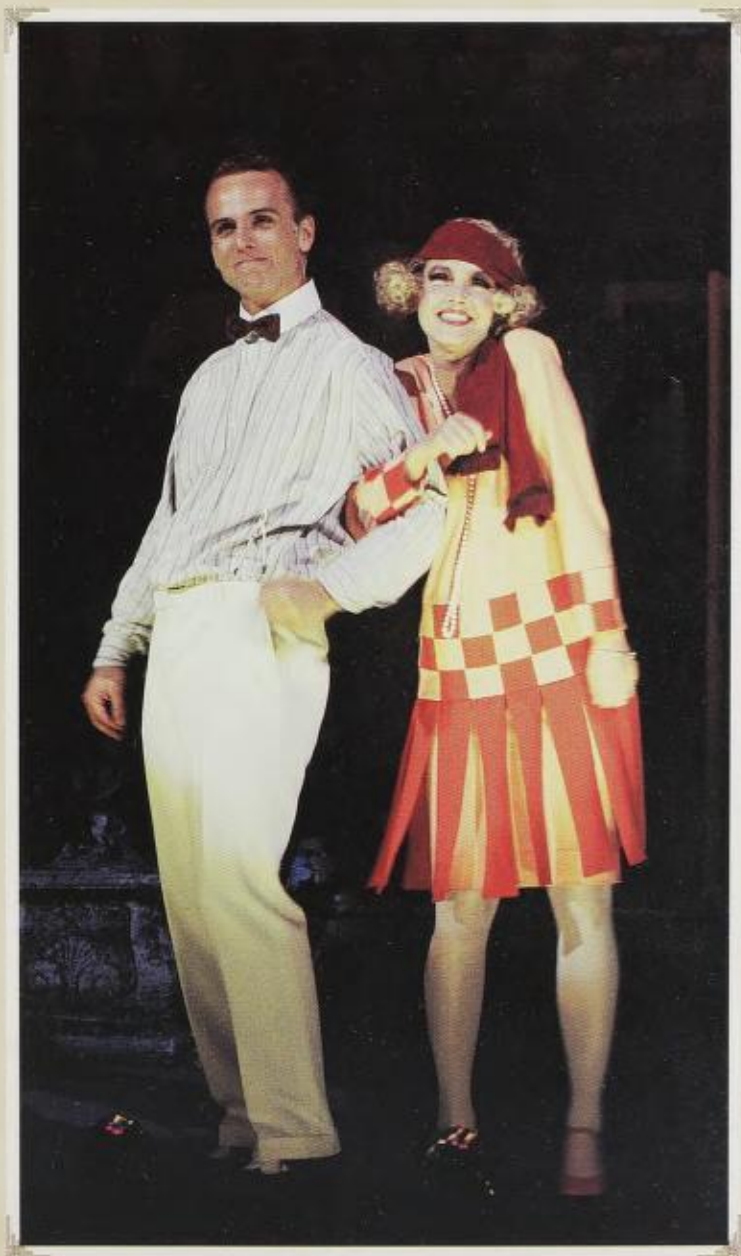
Forfattern av "CHARLEYS TANTE" var ein av si tids mest populære

teaterskikkelsar, både som skodespelar, skodespel- og songforfattar. Dei elleville farsane var hovudområde hans og populariteten vart av mange sidestilt med sjølvaste Oscar Wildes. Utover dette veit vi svært lite om Brandon Thomas, han har forfatta fleire skodespel, men så vidt vi veit er dei ikkje framført i Noreg. Sjølv om ettertida stort sett har gløymt både Brandon Thomas og dei fleste av stykka hans, så

lever "CHARLEYS TANTE" frisk og freidig vidare. Knappt noko anna teaterstykkje har feira slike triumfar, og fått publikum vilkårslust til å gi seg over til latteren. Brandon Thomas spela sjølv tanta over tusen gongar på eit av teatra i London, det vert fortalt at han til slutt vart sinnsjuk av di han byrja å tru at han var ei dame. Det var han imidlertid ikkje, og då dette vart klart for han, fortsatte suksessen. Brandon Thomas legg i stykka sine mest vekt på situasjonskomikk gjerne med mottoet "dess galnare, dess betre!". Han nektar seg lite når det gjeld å føre dei stakkars personane sine inn i dei mest håplause og flokete situasjonar, der alt går så gale som ein kan ønskje seg. Nådelaus karikering av ymse menneskelege dårskapar og veikskapar høyrer òg med - ikkje rart at "tanta" har halde stillinga heilt sidan urpremieren i 1892, då ho første gong viste seg i komikaren William Sidney Pehleys framtoning. I dag blir stykket rekna som klassikar nr. 1 i lystspel- genren ved sida av "Den spanske flue".

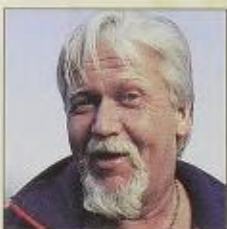
Som eit apropos kan vi nemne at framsyninga ein gong vart vist samstundes på 48 teaterhus og på 22 språk, m. a. afrikaans, kinesisk, esperanto, gælisk, russisk og zulu!

ROLV WESENLUND

Rolv er ein av veteranane i norsk teater og film. Han er fødd i 1936 i Horten, og studerte statsvitskap i Oslo på slutten av 50-talet. Han har arbeid som journalist i avisene Gjengangeren, Morgenbladet og Dagbladet, har vore jazzmedarbeidar i NRK/Radio, programsekretær i NRK/Fjernsynet, tekstforfattar i reklamebransjen og innspelingssjef i Philips og Arne Bendiksen AS. Som skodespelar har han hatt hovudroller i fleire store musikal-framsyningar i Oslo mellom anna på Det Norske Teatret og Chateau Neuf med framsyningane "Jeppe" (1976) og "Bor Børson Jr." (1972), "Sommar i Tyrol", "La Cage aux Folles", "Hallo Dolly" og "Oliver". Han har òg arbeidd i Sverige og Danmark, mellom anna i København med framsyninga "Styrmand Karlsens Flamme" for nokre år sidan. Rolv Wesenlund er ein av Noregs mest folkekjære komikarar, her treng ein berre nemne "Fleksnes og Moder'n" og det uforgjelege samarbeidet med Harald Heide Steen Jr. og Bo Hermansson. Han har vore aktivt med på å starte sommarrevy-tradisjonen i Vestfold og medverka i revyar både på Chat Noir og ABC-teatret. Rolv har tatt imot ein rekke prisar for arbeidet sitt på scenen; Leonardstatuetten, Leif Justers Revypris, Treschows ærespris for dansk-norsk kulturelt samarbeid og fjernsynsprisar frå Noreg og nabolanda, "Snill Gutt"-statuetten m. m. Rolv har òg ein stor plate- og videoproduksjon bak seg og han har medverka i talrike filmar både i Noreg og i Norden.

HARALD HEIDE-STEEN Jr.

Harald er blitt eit kjærte folkelege - som menneske og ikkje minst som skodespelar. Bakgrunnen hans er allsidig: han debuterte som skodespelar i 1951, etter eksamen artium i 1958, hospiterte han både i Paris og London innafor faget fjernsynsregi i perioden 1960 til 1961. Han arbeide som tv-inspisient frå 1958 til 1961 og tv-produsent frå 1961 til 1966. Skodespelar og instruktør frå 1965 til 1967, skodespelar og forfattar frå 1967 til no. Er kjend frå mange ulike genrar; kabaret, musikalar, teater, radio, film, fjernsynsteater, fjernsynsunderhaldning, plater, osv. osv. Han har arbeidd på m. a. Oslo Nye, ABC, Chat Noir, Trøndelag Teater, Riksteatret, Centralteatret og Lysthuset. Harald har òg spelt i sommarrevyar i Tønsberg, Sandefjord og Kristiansand S. Han vart heidra med Leonardstatuetten 1985, Spellemannsprisen 1978, Mention (Montreux 1965), Lion d'or (Cannes 1966), diverse gull-, sølv- og platinakassetar, Oslo By's stipend 1984.

KARI RASMUSSEN

Kari har vore tilsett på Det Norske Teatret i 26 år. Ho er skodespelar og songar etter studium i Wien, og i Tyskland. Kari har spela store operetteroller som Desdemona, Mimi, Carmen. På Det Norske Teatret byrja det med songen i "Spelemann på taket" og "Mannen frå La Mancha". Men Kari har òg vore med på dei meir eksperimentelle framsyningane, på klassikararane og sjølvsgagt i musikkteatret. Ho har m. a. spela Siam-Ella i "Cats", Fru Peachum i "Tolvskillingsoperaen", Mrs. Smith i "Den skallete songarinna", Ho i "Menneskerøysta", tante Edla m. m i "Mio, min Mio", Magdelone i "Den Stundeslause" og Abedissen i "Sound of Music" på Chateau Neuf. Kari har vore TV-portrettert i "Si det som det er" med Harald Tusberg. Vidare har ho hatt roller i "Jacob von Thyboe" - ein Holberg-musical - i TV, og i 2 år har ho spela revy i Bergen med m. a. "Det er jo mitt show!".

SIGVE BØE

Sigve er ein viktig berebjelke i musikkteatret - som skodespelar og songar. Han har vore knytt til Nationalteatret og Hålogaland Teater og arbeid frå landsende til landsende med frie grupper, på film og i fjernsyn. Han skriv og han instruerer, han lagar plater og fjernsyns-program. Han har arbeid med Teodorakis-viser, med Vysotskij, med opprørse songar frå alle tider. Som instruktør går spennet frå å vere drivande kraft i Tramteatret - til Bjørneboes "Til lykke med dagen" - til sin eigen "Gullbøffel" på Oslo Nyes Dukketeater - til Ovids "Metamorfose" for LOOC og Oppland teater - og til hans nyaste prosjekt "Tollmannen og blomsterpiken" i samarbeid med Oslo Filharmoniske Orkester. Som skodespelar spenner han frå politisk satire og karakterskildringar til å trollebinda ungane som Apelåtten i "Hei, Kolumbus! Nei, Kolumbus!" eller som "Tasten med T". Sigve let seg ikkje stengje inn i nokon bås. I musikkteatret har vi møtt han som teaterkatten Guess i "Cats", kroverten Thénardier i "Les Misérables", Judas i "Jesus Christ Superstar", Faust i "Operafantomet" og no sist som Lucifer i "Draumkvædet".

MARIT KOLBRÆK

Marit gikk teaterskolen ved Rogaland Teater. Så kom ho beinveges til Det Norske Teatret og var premiere-elev i 1972. Sidan har ho vore her, med eit kort avbrot da ho gjesta Oslo Nye og Riksteatret. Marit er ein av dei sentrale pilarane i ensemblet på Det Norske. Ho er skodespelar, ho syng og dansar. Ho har vore med på eksperimenta, dei klassiske satsingane og musikkteatret. Ho har spela store roller i "Når kjem du att, Red Ryder" og "Kom tilbake Jimmy Dean", ho har dansa i "West Side Story", ho har vore med Præsen-satsingane "Trøst i tak-lampa", "Kjæm du i kveld", "Når groværet kjem" osv. Ho var med i "Ernst Rolf", var sentral i "Piaf", spela Golde i "Spelemann på taket", var inne i Sondheims "Det er jo mitt show", har gjort mellom anna Fru Thénardier i "Les Misérables", Tiggarkona i "Sweeney Todd", Ingebjørg i "Kongsemnene", Lucy Brown i "Tolvskillingsoperaen", Lina i "Emil i Lønneberget" og no sist medverka ho i storsatsinga "Drømkvedet".

JON EIVIND GULLORD

Jon Eivind gikk ut frå Statens Teaterhøgskole i 1985 og vart straks tilsett ved Det Norske Teatret. Jon Eivind har gjort ei rekkje roller, frå nyskriven norsk dramatik til klassikarar som Tsjekov og Shakespeare. Vi har tidlegare møtt han som Johnny i "Lavinda Lenins Madam", Konstantin G. Treplov i "Måken", Volodja i "Kjære Jelena", Valère i "Tartuffe", politimann i "Pippi Langstrømpe", i fleire roller i "Roberto Zucco", som Sir Mordred i Tankred Dorsts "Merlin", Marcel i "Ein utstoppa hund", som Voktar Williams i "Gaukreiret", fleire roller i "Cyrano de Bergerac" og som Baron Tusenbach i "Tre systrer" sist haust.

SVERRE SOLBERG

Sverre gikk ut av Statens Teaterhøgskole i 1984 og vart tilsett ved Rogaland Teater. Her spela han mellom anna Romeo i "Romeo og Julie", Laertes i "Hamlet", Henrik Meisel i "Den spanske flue", Dean Rebel i "Trafford Tanzi" og Luis Lane i Claudels "Byttehandelen". I 1989 fekk Sverre tilbod frå Oslo Nye Teater om rolla som Birk i "Ronja Røverdatter", tok denne, og blei ved Oslo Nye i to år. I 1992 var han frilans og hadde t.d. tre hovudroller så å seie samstundes (!!): Ved sida av rolla som Hallstein i Vesaas' "Vårnatt" på Det Norske, spela han Soldaten i "Fyrtøyet" på Oslo Nye - og gjorde oppsøkande skolebesøk med Ibsen-monologen "Fri i mørket" av Svein Erik Brodal. Seinare på hausten 1992 spela han Billy Bibbit i "Gaukreiret" av Dale Wassermann. I år kan vi m. a. sjå Sverre i rolla som Christian Ahlsen i NRK-drama si storsatsing "Vestavind".

HILDE OLAUSSON

Hilde Olausson gikk elevskolen ved Det Norske Teatret frå 1978 til 1981, og vart straks tilsett som skodespelar. Ho har òg arbeidd ved Trøndelag Teater. På Det Norske Teatret har ho m. a. spela Hilde i framsyninga "Vinteren rivnar" av Cecilie Løveid, Henriette i "Lærde damer" av Molière, Klara Ignatiouk i "Førviklingar i pyjamas", i "Dei kallar det kjærleik" av Maria Jotuni, Gretchen i "Faust" av Goethe, eleven i "Privattimen" av Ionesco, Violaine i "Bodskapet til Maria" av Paul Claudel og Natasja i "Tre systrer" av Tsjekhov. Hilde har elles vore med i fleire produksjonar for fjernsynet.

GURI SCHANKE

Guri er ei av dei mest kjende revyartistane i dag, som skodespelar, songar og komikar. Ho har tidlegare gjesta Det Norske Teatret i framsyningar som "Les Misérables" i rolla som Eponine og "Elvira Madigan" i rolla som Gisella. Guri har òg gjesta fjernsynsteatret i framsyninga "7 skuespillere søker forfatter" av Pirandello.

Ho spela Betty i "Den spanske flue" (1989), Winney i "Annie get your gun" (1986) og Klara i "Sommer i Tyrol" (1985). I 1990 var ho med i "Einar Schankes" jubileumsrevy og frå 1990 til 1994 har ho spela Gudrun i "Spelet om Heilag Olav" på Stiklestad og ho har medverka i ei rad tv-show.

RUNAR BORGE

Runar byrja som dansar og koreograf ved Det Norske Teatret i 1968 etter å ha studert teater i London og Stockholm. Runar har vore fast tilsett her sidan 1976. Han er kjend både som instruktør og koreograf, og er ein av Nordens mest markante iscenesetjarar innafør musikalgenren. Bak seg har han over 50 musikalframsyningar, både på Det Norske Teatret, og som gjesteinstruktør m. a. i Stockholm og Göteborg. Runar har m. a. mottatt ein av Svensk Teaters mest ettertrakta prisar, "Guldmasken", for beste koreografi i framsyninga "Fame" i Stockholm. Runar Borge er faktisk den einaste personen som har teke mot "Guldmasken" fire gonger etter kvarandre: han har fått prisen for framsyningane: "Grease", "Cats" (Noreg og Sverige) og "West Side Story" (Noreg og Sverige). Runar Borge er òg ansvarleg for regien på fleire farsar, skodespel, operær og framsyningar for barn. Ved sida av alt dette har Runar arbeidd mykje i fjernsyn og film.

EGIL MONN-IVERSEN

Egil spelar ei av hovudrollene i norsk kulturliv, han er: pianist, komponist, arrangør, kapellmeister og orkesterleiar, film- og teaterprodusent. Egil Monn-Iversen har utdanning frå musikkonservatoriet i Oslo, vidare har han studert med m. a. Daniel Løvdal, Robert Levin, Sverre Bergh. I 1940 og 50-åra var Egil aktiv som jazzmusikar; han hadde sine egne grupper som turnerte i store delar av landet. Frå 1954 var han kapellmeister på Chat Noir, og frå 1959 til 1963 direktør der. I 1960- og 70-åra var han òg filmprodusent med eige produksjonsselskap, EMI-film, eit selskap som produserte meir enn 30 spelefilmar, m. a. "Operasjon Løvsprett" (1962), "Mannen som ikke kunne le" (1967), "Balladen om mesteryven Ole Høiland" (1970), "Norske byggeklosser" (1972) og "Bør Børson" (1974), "Fru Inger til Østeraat" og "Kronprinsen".

Ved Det Norske har Egil vore kapellmeister frå 1963. Her har han medverka til å byggje opp teatret til eit av dei leiande musikkteatra i Nord-Europa. Særleg godt kjenner vi dei musikalske arrangementa hans til framsyningar som "West side story", "Spelemann på taket", "Annie get your gun", "Cabaret", "My fair lady" og vidare; arbeidet hans med å skape norske musikkspel: "Bør Børson (1972)", "Ungen (1974)", "Kjæm du i kveld" (1974) og "Jeppe" (1976). Men Egil har òg komponert musikken til framsyningar som "Medmenneske" av Olav Duun, "Ein utstoppa hund" av Staffan Göthe, "Cyrano de Bergerac" av Edmond Rostand, "Bodskapet til Maria" av Paul Claudel og "Absalon Holmarøy og kvinnene hans" av Ingvar Moe.

SVEIN LUND-ROLAND

Svein er utdanna arkitekt frå NTH med diplom i Scenografi (1979). Frå 1983 var han tilsett hos Kjetil Bang-Hansen på Den Nationale Scene, tidlegare har han arbeidd både i Danmark og Island. Han har m. a. signert "Suddenly Last Summer" av Tennessee Williams i Aalborg, "Rashomon" på Nationalteatret i Reykjavik, "Postmannen frå Arles" i Akureyri, og har veksla mellom drama, komediar og musikalar på dei fleste teatra i Noreg. Her på Det Norske Teatret har han m. a. gjort "Kirsebærblom i Nordfjellet" på gamle Scene 2, "Dobbelteksponering" i 1981, "Send inn ein klovn" i 1984, "Cats" i 1985, "Aizo" i 1986, "Heiki-Gani" i 1988 og "Blodsbrør" i 1989. Svein har arbeidd mykje med Runar Borge i musikkteatret: "Balletten på scenen!" på Det Norske, "A Chorus Line" på Chateau Neuf og "Annie Get Your Gun" i Bergen og "Guys and Dolls" i Trondheim.

WILLIAM JENSEN/RUTH WÆRDAHL

William er kjend som Noregs motekonge gjennom 32 år! Hevdar sjølv å ha abdisert i 1990, men vi tillet oss å stille eit lite spørsmålteikn ved denne påstanden. William har arbeidd som frilans designer sidan 1958. Han er sjølvlært - autodidakt, som ein seier. Han har m. a. vore formann i foreininga Norske Scenografer og medlem av fagutvalet ved SHKS (Klær og kostyme). William er ein av dei mest erfarne og brukte kostymedesignarane i Noreg. For tida arbeider han hovudsakleg med teaterkostyme. Sidan 1963 har han gjort ca. 70 framsyningar for teater, film og fjernsyn, mellom anna "Cabaret" på Oslo Nye Teater, "Kameliadamen" på Riksteatret, "Guys and Dolls" på Trøndelag Teater, "Den spanske flue" på ABC-teatret og "Nordahl i våre hjerter" på Den Nationale Scene i Bergen. På Det Norske Teatret har han laga kostyma til "Balletten på scenen" (1983) og "Skipper neste Gud" (1985). Han var òg ansvarleg for kostyma til framsyninga "Reisen til Julestjernen" (1993) på Nationalteatret.

Ruth er cand. mag. med kunsthistorie, klassisk arkeologi og sosial-antropologi som fag. Ho har bakgrunn som dansar ved Trøndelag Teater og har arbeidd 10 år på Ringve Musikkvitenskaplege Museum i Trondheim. Ruth har samarbeidd med William fleire gonger, m. a. i framsyningane: "Skatten på Sjørøverøya" og "Ute av drift" på Chateau Neuf, "Den spanske flue" på ABC-teatret og "Lekeland" på Chat Noir, i tillegg til fleire filmprosjekt. Når det gjeld kostyme til musikalar kan vi m. a. nemne: "Sommer i Tyrol" (1985), "La Cage aux Folles" (1987) og "Sound of music" (1988).

REPERTOARET FRAMOVER

HOVUDSCENEN

Première 20. august
TROILUS OG CRESSIDA
av William Shakespeare

Noregspremière 16. september
TIDA ER VÅR HEIM
av Lars Norén

Première 19. oktober
KARLSON PÅ TAKET
av Astrid Lindgren

SCENE 2

16. - 18. juni
NORSK DRAMATIKKFESTIVAL

Première 10. september
FORRÅDT
av Amalie Skram

Première 17. november
KRANES KONDITORI
av Cora Sandel

PRØVEALEN

Hausten
PRØVESALSPROSJEKTET

Depotbiblioteket

95sd 24 641

det norske teatret

